

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.978 van 29 augustus 2017
in de zaak A. 221.638/XIV-37.350**

In zake: Jeroen VAN DEN ELSHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hugo Coveliers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Edelinckstraat 17
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Verzoeker dient met een enig verzoekschrift op 6 maart 2017 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in van de beslissing van de minister van Justitie van 3 februari 2017 houdende uitlevering van verzoeker aan de regering van de Verenigde Staten van Amerika.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 juni 2017.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hugo Coveliers, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een diplomatieke nota van 23 februari 2016 vragen de Verenigde Staten van Amerika aan België de uitlevering van verzoeker, dit overeenkomstig het uitleveringsverzoek van het Amerikaanse ministerie van Justitie van 29 januari 2016 op grond van het aanhoudingsbevel van het *US District Court for the Southern District of New York* van 25 november 2015 in hoofde van verzoeker.

De raadkamer van de correctionele rechtbank van Turnhout verklaart op 25 februari 2016 het Amerikaanse aanhoudingsbevel uitvoerbaar. Verzoekers beroep tegen deze beslissing wordt door de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen op 14 april 2016 ongegrond bevonden. Verder geeft de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen op 15 juli 2016 een gunstig advies voor de uitlevering.

Op 3 februari 2017 neemt de minister van Justitie een beslissing houdende uitlevering van verzoeker aan de regering van de Verenigde Staten wegens de misdrijven op grond waarvan de uitlevering is gevraagd. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het annulatieberoep – actueel belang

Standpunt van de partijen

4. Met een brief van haar raadsman van 21 april 2017 deelt de verwerende partij mee dat verzoeker op 30 maart 2017 werd uitgeleverd aan de Verenigde Staten van Amerika en zich sindsdien in New York City bevindt. Zij is van oordeel dat de vordering aldus geen voorwerp meer heeft.

Ter terechtzitting bevestigt verzoeker desgevraagd dat hij zijn belang behoudt bij het beroep tot nietigverklaring en dat de vordering tot schorsing spoedeisend blijft. Hij laat gelden dat een effectief beroep onmogelijk is in de hypothese dat de uitvoering van de beslissing tot uitlevering het belang bij het beroep tot nietigverklaring of de spoedeisendheid van de vordering tot schorsing zou aantasten. Na een gebeurlijke vernietiging zou de minister van Justitie alleszins druk kunnen uitoefenen op de Verenigde Staten van Amerika om verzoeker alsnog terug te sturen naar België.

Beoordeling

5. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of een verzoeker die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij zijn beroep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat de belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, punt B.4.3).

6. Uit de door de partijen meegedeelde gegevens blijkt dat verzoeker reeds op 17 maart 2017 aan de Verenigde Staten van Amerika werd uitgeleverd. De Amerikaanse overheid is er na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing geenszins toe gehouden verzoeker terug te sturen. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de door verzoeker geopperde – en zuiver hypothetische – mogelijkheid dat België in dat geval diplomatieke druk zou kunnen uitoefenen op de Verenigde Staten om verzoeker toch terug te sturen.

Verzoeker stelt ten onrechte dat een effectief beroep onmogelijk wordt gemaakt indien de tenuitvoerlegging van de beslissing tot uitlevering zijn belang zou aantasten. Hij gaat immers voorbij aan de mogelijkheid om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, mogelijkheid waarvan hij geen gebruik heeft gemaakt vermits hij pas een maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing een gewone vordering tot schorsing heeft ingediend, samen met het beroep tot nietigverklaring.

Uit het voorgaande volgt dat het beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk is bij gebrek aan actueel belang.

V. Over de vordering tot schorsing

7. Deze zaak vereist slechts korte debatten zodat er grond is om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Er is bijgevolg geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 augustus 2017, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams